

[ฉลองรัฐ หน้า 7-16]

วิเคราะห์ศิลปะการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Post Horror

Analysis of the Art of Cinematic Storytelling in “Post Horror” Movies

ฉลองรัฐ เอมอมาลย์ชดमारค. วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.

Chalongrat Chermanchonlamark. College of Communication Arts, Rangsit University.

Email : chalongrat.c@rsu.ac.th

Received: 8 October 2019 ; Revised: 19 November 2019 ; Accepted: 27 November 2019

บทคัดย่อ

บทความวิชาการชิ้นนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ศิลปะการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Post Horror ซึ่งภาพยนตร์กลุ่มนี้กำลังได้รับความนิยมอย่างสูงในยุคร่วมสมัย โดยการวิเคราะห์ที่ใช้กรอบแนวคิดเรื่อง ภาพยนตร์สยองขวัญ Post Horror และศิลปะการเล่าเรื่องของภาพยนตร์เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ภาพยนตร์ Post Horror มีศิลปะการนำเสนอที่โดดเด่น ดังนี้ 1 เนื้อหาสะท้อนความวิตกกังวลเกี่ยวกับสังคมร่วมสมัย 2 การลดทอนความสยองขวัญลงและเพิ่มบรรยากาศความตึงเครียดเข้าไปแทน 3 การผสมแง่มุมทางจิตวิทยาเข้ากับเรื่องเหนือธรรมชาติ 4 การเลือกสรรฉากที่เสริมเรื่องราว 5 การถ่ายภาพที่ประณีตบรรจง

คำสำคัญ : ภาพยนตร์, การเล่าเรื่อง, Post Horror

*ฉลองรัฐ เอมอมาลย์ชดमारค (ผศ.ดร.) : ผู้อำนวยการหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเขียนบทและการกำกับภาพยนตร์และโทรทัศน์ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

Abstract

This academic article aims to analyze the art of cinematic storytelling in “post horror” movies which are currently gaining popularity in the contemporary period. The analysis adopts the conceptual frameworks of post horror movies and the art of cinematic storytelling as analysis guidelines. It is found that post horror movies have the outstanding presentation techniques, as follows : 1.The stories elaborate the anxiety of the contemporary societies 2.The horrific element is decreased and replaced by suspenseful atmosphere 3. The combination between psychology and supernatural stories 4. Selection of settings which support the stories 5. Delicate cinematography.

Keywords : movies, storytelling, post horror

บทนำ

ภาพยนตร์สยองขวัญมีประวัติการสร้างมายาวนาน ภาพยนตร์สยองขวัญเรื่องแรกของโลกคือเรื่อง Le Monoir du diable ออกฉายเมื่อปี 1896 อันเป็นผลงานของ จอร์จ เมลิเยส์ (Georges Melies) ผู้บุกเบิก ภาพยนตร์แนวแฟนตาซีและสยองขวัญ ดังที่ กฤษณา กฤษณะเศรณี (2551:9) ระบุไว้ว่า “ภาพยนตร์สยองขวัญเรื่องแรกของโลกได้แก่ Le Monoir du diable หรือ The Devil's Castle (1896) เป็นผลงานสร้างสรรค์ของ Georges Melies ชาวฝรั่งเศส” เมื่อดูจากประวัติศาสตร์อันยาวนานกว่าร้อยปีของภาพยนตร์กลุ่มนี้แล้ว ย่อมทำให้คิดได้ว่า มนุษย์ผูกพันกับความกลัวมายาวนาน ความน่าตื่นเต้นและความระทึกใจ คือสิ่งที่มวลชนนิยมชมชอบ

ริโมที คอร์ริแกน และแพทริเซีย ไวท์ (Timothy Corrigan and Patricia White,2004:310) กล่าวถึงชนิดของภาพยนตร์สยองขวัญที่สามารถแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ (sub-genres) ได้ 3 กลุ่ม คือ สยองขวัญจากสิ่งเหนือธรรมชาติ (Supernatural horror) สยองขวัญเชิงจิตวิเคราะห์ (Psychological horror) และสยองขวัญเชิงกายภาพ (Physical horror)

สำหรับลักษณะสำคัญของภาพยนตร์สยองขวัญที่มักปรากฏให้เห็นเป็นประจำ จนผู้ชมคุ้นชินกันเป็นอย่างดีด้วยการผลิตซ้ำมาอย่างต่อเนื่องมายาวนาน สามารถพบได้ 9 ลักษณะ ดังที่ เคน แคนไซเกอร์ และเจฟฟ์ รัส (Ken Dancyger and Jeff Rush, 2002:82) ได้ระบุไว้ดังนี้

- 1 ภาพยนตร์สยองขวัญมักมีตัวละครหลักเป็นเหยื่อมากกว่าจะเป็นพระเอก
- 2 ภาพยนตร์สยองขวัญมักเกี่ยวข้องกับ การปลดปล่อยทางเพศและความก้าวร้าวของมนุษย์
- 3 เทคโนโลยี และกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ มักมีส่วนในการปลดปล่อยสิ่งชั่วร้ายออกมา
- 4 ศาสนามักเป็นสื่อกลาง ที่ทำให้เกิดการปรากฏการณ์ต่างๆ
- 5 เด็กๆมักมีพลังพิเศษ เช่น มีความสามารถในการมองเห็น มีญาณพิเศษ หรือมีความอดกลั้นมาก
- 6 ความสัมพันธ์ไม่ช่วยให้เกิดความปลอดภัย และโดยมากเหยื่อมักเป็นบุคคลในครอบครัว
- 7 สถานที่เช่น บ้าน หมู่บ้าน หรือโบราณสถาน มักมีอิทธิพลต่อเหตุการณ์และตัวละคร
- 8 สิ่งเหนือธรรมชาติ มักมีบทบาทสำคัญต่อเรื่อง บางเหตุการณ์ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผล
- 9 ภาพยนตร์สยองขวัญส่วนหนึ่งมีที่มาจากวรรณกรรม

ในด้านประโยชน์ของภาพยนตร์สยองขวัญ นอกจากให้ความบันเทิงปนความระทึกใจแล้ว นักผลิตภาพยนตร์หลายคนยังมองว่า มันได้ช่วยขจัดความกลัวออกจากจิตใจมนุษย์ ซึ่งหากมนุษย์ได้ปลดปล่อย

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

ความกลัวออกมาบ้าง จิตใจผู้ชมอาจรู้สึกผ่อนคลายขึ้น ดังที่ ดาวุธ ศาสสนพิทักษ์ (2558:65) ได้ถ่ายทอดบทสัมภาษณ์ของ เวส คราเวน (Wes Craven) ผู้กำกับชั้นครูแห่งวงการภาพยนตร์สยองขวัญไว้ว่า “หนังสยองขวัญไม่ได้สร้างความกลัว มันปลดปล่อยความกลัวต่างหาก หนังเอาสิ่งที่เราหวาดกลัวมาทำให้มองเห็นได้ ไม่ว่าจะมีความกลัวที่ถูกชูก่อนอยู่ในความทรงจำ หรือความกลัวที่เราไม่ทำอะไรก็ตามในชีวิตจริงหนังหยิบยื่นความรู้สึกว่า มนุษย์ควบคุมสิ่งต่างๆได้”

อย่างไรก็ดี เมื่อยุคสมัยมีการเปลี่ยนแปลงไป ภาพยนตร์สยองขวัญเองก็ย่อมต้องมีการปรับตัวเช่นกัน ซึ่งในความเปลี่ยนแปลงนั้นได้ทำให้น้ำตาและลักษณะของภาพยนตร์กลุ่มนี้ดูดีขึ้นไม่น้อย จากที่ในอดีต ภาพยนตร์สยองขวัญอาจเน้นการแสดงออกให้เห็นถึงเลือดเนื้อ หรือฉากสยดสยองมากมาย รวมถึงมีการนำเสนอเหตุการณ์ชวนสะอึกสะอื้นใจให้แก่ผู้ชมเป็นระยะ จนหลายๆเรื่องถูกมองว่าเป็นภาพยนตร์เกรดรอง แต่ในยุคปัจจุบันภาพยนตร์สยองขวัญจำนวนไม่น้อยได้ขยับขยายมาตรฐานการนำเสนอให้มีชั้นเชิงทางศิลปะมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยมีบางเรื่องได้รับคำชื่นชมทว่าทันทันว่าเป็นภาพยนตร์ที่มีสุนทรียะมาก ขณะที่บางเรื่องมีความโดดเด่นรอบด้านจนประสบความสำเร็จทั้งในเชิงรายได้และการได้รับรางวัล โดยภาพยนตร์สยองขวัญร่วมสมัยที่นำความแปลกใหม่มาสู่วงการภาพยนตร์นานาชาติในปัจจุบันรู้จักกันดีในชื่อ ภาพยนตร์ Post Horror ดาวุธ ศาสสนพิทักษ์ และชายธี (2558:45) กล่าวถึงภาพยนตร์ Post Horror ไว้ดังนี้ “ทุกวันนี้หนังตระกูลสยองขวัญไม่ได้เป็นเพียงหนังผีเลือดสดที่ทำให้ผู้ชมต้องกรี๊ดร้องเพราะความกลัวเท่านั้น หากแต่มันยังเต็มไปด้วย สไตล် ทั้งในแง่เนื้อหาและวิธีการเล่าเรื่อง และงานเทคนิคต่างๆ” และนอกจากเชิงเทคนิคการนำเสนอที่มีประสิทธิภาพแล้ว ภาพยนตร์สยองขวัญ Post Horror ยังมีเนื้อหาวิพากษ์หรือสะท้อนสังคมร่วมสมัยได้อย่างน่าสนใจอีกด้วย สุภาวงศ์ ศรีเสริมเกียรติ (2561:58) ถ่ายทอดถ้อยคำของ อเล็กซานเดอร์ เพย์น (Alexander Payne) ผู้กำกับภาพยนตร์ชั้นนำของฮอลลีวูด ที่กล่าวถึงภาพยนตร์ Post Horror ไว้ว่า “ตอนนี้กับยุคสมัยอันชวนสยองของเรา เราต้องการหนังสยองขวัญเหมือนอย่างที่เคยในยุค 50s ไม่มีหนังแนวไหนจะทำหน้าที่รวมความวิตกกังวลไว้ด้วยกันได้ดีไปกว่านี้แล้ว”

จากความเปลี่ยนแปลงอันเห็นได้ชัดของภาพยนตร์สยองขวัญร่วมสมัย ที่ได้ขยับขยายปรับตัวเข้าสู่ปรากฏการณ์ Post Horror อันแพร่หลายนี้ ได้กระตุ้นให้ผู้ศึกษาเกิดความสนใจที่จะวิเคราะห์ภาพยนตร์กลุ่มนี้ขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงศิลปะการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Post Horror ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร โดยประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ การได้สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภาพยนตร์ Post Horror อันจะสามารถนำไปสู่การประยุกต์ใช้เพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ชนิดอื่นๆต่อไปในอนาคต

สำหรับภาพยนตร์ Post Horror ที่นำมาใช้ศึกษาวิเคราะห์ครั้งนี้ประกอบด้วยเรื่อง The Babadook (2014) It Follows (2014) The Witch (2015) It Comes at Night (2017) Get Out (2017) และ Hereditary (2018) โดยภาพยนตร์ทุกเรื่องที่เลือกมาศึกษาค้นคว้านี้ ล้วนเป็นภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จในวงกว้างเป็นที่กล่าวขวัญถึงในด้านการมีชั้นเชิงความเป็นศิลปะ และถูกจัดอยู่ในกลุ่มปรากฏการณ์ภาพยนตร์ Post Horror อันโดดเด่น

ผลการวิเคราะห์

จากการศึกษาภาพยนตร์ทั้งหมดมีข้อค้นพบว่า ศิลปะการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ Post Horror มีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

1 ภาพยนตร์ Post Horror มีเนื้อหาสะท้อนความวิตกกังวลเกี่ยวกับสังคมร่วมสมัย

ภาพยนตร์สยองขวัญในอดีตส่วนใหญ่มักมีเนื้อหาชวนระทึกใจน่าหวาดกลัวซึ่งเป็นขนบอย่างหนึ่งของภาพยนตร์กลุ่มนี้ แต่สำหรับภาพยนตร์ Post Horror แล้วนอกจากมีเรื่องราวที่น่าตื่นเต้นแล้ว ภาพยนตร์กลุ่มนี้ยังมีเนื้อหาที่สะท้อนสังคมอย่างแหลมคมด้วย โดยประเด็นสำคัญที่มักถูกนำมาสะท้อนไว้ในภาพยนตร์กลุ่มนี้ ประกอบด้วยประเด็นความหวาดกลัวคนอื่น และประเด็นปัญหาภายในครอบครัว

1.1 ปัญหาความหวาดกลัวคนอื่น ประเด็นปัญหาในข้อนี้ปรากฏในภาพยนตร์ Post Horror หลายเรื่อง เช่นเรื่อง Get Out และ It Comes at Night โดยเรื่อง Get Out สะท้อนการหวาดระแวงระหว่างคนผิวขาวและคนผิวดำ โดยภาพยนตร์มีเนื้อหาที่สื่อความหมายว่า คนผิวขาวจะมองว่าคนผิวดำมีความต่ำต้อยกว่าคนผิวขาวจึงสามารถใช้ประโยชน์จากร่างกายคนผิวดำได้สารพัด ทั้งนี้เพราะคนผิวขาวมีสติปัญญาเหนือกว่าจึงสามารถควบคุมบงการร่างกายจากคนผิวดำที่มีความฉลาดน้อยกว่าได้ Valarie Wong (2560:27) กล่าวถึงเรื่อง Get Out นี้ไว้ว่า “แสดงสารเกี่ยวกับความอึดอัดของชาวแอฟริกันอเมริกันออกมาอย่างไ้ต้งๆว่าพวกเขาไม่เคยได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมหรือปกติ แม้ว่าจะเป็นปี 2017 แล้วก็ตาม Get Out ไม่ได้เป็นหนังระทึกขวัญทั่วไป แต่เป็นเหมือนโทรโข่งระบายความในใจของพวกเขาฟ้องชาวผิวดำออกมาดั่งๆอย่างมีกึ๋น” ขณะที่ ชัตรเกล้า (2561:41) ได้ถ่ายทอดคำพูดของ จอร์แดน พีล (Jordan Peele) ผู้กำกับเรื่อง Get Out ที่พูดถึงประเด็นเหล่านี้ไว้ว่า “ถ้ามันทำให้คนหันมาพูดถึงเรื่องเชื้อชาติ ในแบบที่ไม่เคยพูดกันมาก่อน มันก็จะพอใจแล้วไม่ใช่หรือ”

สำหรับเนื้อหาอันเข้มข้นของภาพยนตร์เรื่องนี้ ทำให้เรื่อง Get Out เป็นภาพยนตร์สยองขวัญเรื่องแรกในประวัติศาสตร์ที่ได้รับรางวัลออสการ์บทบาทภาพยนตร์ดั้งเดิมยอดเยี่ยมในปี 2018 ซึ่ง วาริน (2561:76) ได้วิเคราะห์เรื่องนี้ไว้ว่า “ชัยชนะเหนืออคติทางตระกูลหนังของ Get Out ช่วยเปิดประตูใหม่ๆให้กับนิยามของหนังออสการ์ แต่สิ่งหนึ่งที่ยังเหมือนเดิมคือ หนังที่จะคว้ารางวัลสูงสุดมาได้จำเป็นต้องบอก “ประเด็นสำคัญ” บางอย่างแก่สังคม ถ้าพึ่งแค่ความยอดเยี่ยมในเชิงภาพยนตร์เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะผลักดันให้คว้าชัยชนะ”

ขณะที่ภาพยนตร์ Post Horror อีกเรื่องที่สะท้อนการกลัวคนอื่นอย่างเด่นชัดคือเรื่อง It Comes at Night ที่สะท้อนความคิดของชาวอเมริกันที่หวาดระแวงว่าคนอื่นจะเข้ามาสร้างความปั่นป่วนแก่คนในพื้นที่เดิม และคนอื่นเหล่านั้นอาจแพร่โรคภัยหรือบ่อนทำลายความสงบสุขของเจ้าของพื้นที่เดิมได้ ซึ่งหากวิเคราะห์เนื้อหาของภาพยนตร์เรื่องนี้โดยพิจารณาจากบริบททางสังคมของสหรัฐอเมริกาในยุคร่วมสมัย อาจตีความได้ว่าผู้ผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้กำลังสะท้อนถึงสังคมอเมริกันที่กำลังหวาดกลัวคนนอกสังคมที่จะเข้ามาแย่งอาชีพหรือมาอาศัยอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยคนอื่นเหล่านั้น อาจหมายถึงชาวเม็กซิกันที่หลบหนีเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย ผู้อพยพจากประเทศที่สามที่เข้าเมืองอย่างถูกกฎหมาย รวมถึงบุคคลต่างศาสนาที่เดินทางเข้ามายังประเทศสหรัฐอเมริกาในรูปแบบต่างๆ ซึ่งสร้างความกังวลใจเรื่องภัยก่อการร้ายให้แก่ชนชาวอเมริกัน จนกระทั่งประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ (Donald Trump) ได้เร่งรัดนโยบายอเมริกันต้องมาก่อน (American First) โดยเริ่มปิดกั้นการเดินทางเข้าประเทศสหรัฐอเมริกาของชาวมุสลิมหลายประเทศ อาทิ ซีเรีย เยเมน ลิเบีย และ อิหร่าน เป็นต้น รวมถึงการออกนโยบายสร้างกำแพงถาวรเพื่อป้องกันการลักลอบเข้าเมืองของชาวเม็กซิกันบริเวณชายแดนเม็กซิโกด้วย ซึ่งการที่ภาพยนตร์เรื่อง It Comes at Night ได้สะท้อนประเด็นดังกล่าวไว้เช่นนี้ ได้ทำให้ภาพยนตร์ถูกกล่าวขานอย่างกว้างขวาง จนถูกยกย่องว่าเป็นภาพยนตร์ในกลุ่มสยองขวัญที่วิพากษ์สังคมได้อย่างชาญฉลาด

1.2 ปัญหาภายในครอบครัว จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์ Post Horror จำนวนหลายเรื่อง พบว่าส่วนมาก

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

มักมีการสะท้อนปัญหาความขัดแย้งในครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ ดังที่ปรากฏในเรื่อง The Witch เรื่อง The Babadook และเรื่อง Hereditary โดยเรื่อง The Witch เล่าถึงสมาชิกในครอบครัวชนบทยุคบุกเบิกอเมริกา สมาชิกในครอบครัวต่างไม่ไว้วางใจกัน กล่าวโทษกันและกันในเรื่องต่างๆ กระทั่งนำไปสู่ความแตกร้างและการพังทลายของสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นที่คาดหวังว่าน่าจะต้องอบอุ่นและปลอดภัยที่สุด แต่ภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทอดเนื้อหาที่แสดงออกมาว่า ความน่ากลัวที่แท้จริงคือความไม่ไว้วางใจกันของคนในครอบครัว เขมธรรวานิช (2560:117) กล่าวถึง เรื่อง The Witch ที่มีการเชื่อมโยงกับประเด็นครอบครัวไว้ดังนี้ “เกิดจากการขาดความไว้เนื้อเชื่อใจภายในครอบครัว เขาแต่เฝ้าโทษคนอื่น เพื่อยกตนให้สูงขึ้น เมื่อใดที่เรานหมดศรัทธาในครอบครัวของเราเอง ฟังระลึกไว้ว่าครอบครัวของเรานั้นก็หมดศรัทธาต่อเราเช่นเดียวกัน”

เช่นเดียวกับเรื่อง The Babadook ที่มีเนื้อหาสะท้อนถึงปัญหาครอบครัวด้วย โดยเรื่องนี้กล่าวถึงสถานการณ์ของแม่เลี้ยงเดี่ยวที่แบกรับภาระการเลี้ยงดูบุตร พร้อมๆไปกับการทนทุกข์กับความเสียใจในอดีต จนนำไปสู่ภาวะตรึงเครียดภายในครอบครัว โดยมีบุตรชายวัยเยาว์เป็นปัญหาหลักที่คนเป็นแม่ต้องรับมือจนแทบเสียสติ โดยมีบรรยากาศอันมืดมนของบ้านที่ขาดความอบอุ่นเป็นตัวกระตุ้นความน่ากลัว

ภาพยนตร์อีกเรื่องที่สะท้อนปัญหาครอบครัวไว้ในภาพยนตร์ได้อย่างชาญฉลาดคือเรื่อง Hereditary โดยเรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ชั้นดี มีเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัวที่มีความลึกลับซ่อนอยู่ ภาพยนตร์สะท้อนปัญหาครอบครัวชาวอเมริกันที่มีความตรึงเครียดเพราะถูกชักใยบงการโดยบรรพบุรุษที่มีพฤติกรรมน่าสยสย แม้เมื่อบุคคลนั้นได้เสียชีวิตไปแล้วแต่ก็ยังมีผู้อื่นคอยชักใยแทนต่อไป แม้ภาพยนตร์จะมีการกล่าวถึงการบูชาสิ่งเหนือธรรมชาติ แต่ความระทึกใจที่แท้จริงของภาพยนตร์อยู่ที่การนำเสนอความขัดแย้งภายในครอบครัว ซิงแฮมิลล์ (2561:20) กล่าวถึงภาพยนตร์เรื่องนี้ไว้ว่า “สิ่งที่ทำให้หนังเรื่องนี้กลายเป็นที่พึงพอใจก็คือ ขณะที่หนังนำเสนอเรื่องราวเหนือธรรมชาติ แต่เรื่องราวของความเป็นครอบครัวก็ยังคงอยู่”

2 ภาพยนตร์ Post Horror มีการลดทอนความสยองขวัญลงและเพิ่มบรรยากาศตึงเครียดเข้าไปแทน

จากการศึกษาวิเคราะห์ภาพยนตร์ทั้งหมดมีข้อค้นพบว่า ภาพยนตร์ Post Horror มีลักษณะเด่นที่สังเกตเห็นได้ชัดเจน คือการที่ภาพยนตร์กลุ่มนี้พยายามลดทอนความสยดสยองและสถานการณ์ชวนตกใจของภาพยนตร์ลง แล้วเพิ่มเติมบรรยากาศน่ากลัวและความตรึงเครียดลงไปในภาพยนตร์แทน ซึ่งทำให้ผู้ชมที่ชื่นชอบความน่ากลัวอาจมีความรู้สึกว่าการลดทอนความสยดสยองลงเกินไปในภาพยนตร์แทน ซึ่งทำให้ผู้ชมที่ชื่นชอบความน่ากลัวอาจมีความรู้สึกว่าการลดทอนความสยดสยองลงเกินไปในภาพยนตร์แทน ซึ่งทำให้ผู้ชมที่ชื่นชอบความน่ากลัวอาจมีความรู้สึกว่าการลดทอนความสยดสยองลงเกินไปในภาพยนตร์แทน ซึ่งทำให้ผู้ชมที่ชื่นชอบความน่ากลัวอาจมีความรู้สึกว่าการลดทอนความสยดสยองลงเกินไปในภาพยนตร์แทน

อย่างไรก็ดี ภาพยนตร์สยองขวัญย่อมต้องมีสิ่งที่น่าระทึกใจหรือน่าสยองขวัญอยู่ด้วย มิเช่นนั้นก็อาจไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ชมได้พอเพียง ดังนั้นผู้ผลิตภาพยนตร์ Post Horror จึงได้หาทางทดแทนความรุนแรงสยองขวัญที่ขาดหายไป โดยเติมบรรยากาศกดดันหรือความตรึงเครียดเข้าไปแทน ซึ่งส่งผลให้ภาพยนตร์ Post Horror เน้นการทยอยใส่ฉากอิมมูมิตี หรือเติมความเครียดและความระทึกใจทีละหนอย ก่อนที่จะไปจบเรื่องในองค์สุดท้ายของภาพยนตร์ให้มีความน่าสยองขวัญตามขนบของภาพยนตร์แนวนี้ ซึ่งลักษณะดังกล่าวพบได้ในภาพยนตร์เรื่อง Get Out ที่มีการเล่าเรื่องโดยทยอยเพิ่มความเครียดให้กับตัวละครเอกทีละนิด จนกระทั่งตัวละครเอกไม่ได้กับความอึดอัดและพยายามหลบหนีจากกลุ่มคนขาวที่กลายเป็นสิ่งชั่วร้ายที่สุดในภาพยนตร์ เช่นเดียวกับเรื่อง The Witch ที่ภาพยนตร์ประเคนความกดดันให้กับตัวละครเอกอย่างต่อเนื่อง จนผู้ชมแทบเสีประสาไปพร้อมๆกับตัวละคร ซึ่ง

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

ปราชนีย์ เต็มวิทยารัตน์ (2558:33) ถ่ายทอดถ้อยคำของผู้กำกับภาพยนตร์ โรเบิร์ต เอ็กเกอร์ส (Robert Eggers) ที่กล่าวถึงความคาดหวังของเขาในภาพยนตร์เรื่องนี้ไว้ว่า “ผมอยากเห็นตอนที่ผู้ชมกำลังรู้สึกปั่นป่วน เมื่อต้องเผชิญหน้ากับความผิดบาป ความฟอนเฟะ และความกลัวในจิตใจ”

ภาพยนตร์อีกเรื่องที่มีฉากสยองขวัญหรือฉากที่ทำให้สะดุ้งตกใจน้อยมาก แต่เน้นการสร้างบรรยากาศน่าหวาดกลัว และความตึงเครียดของตัวละคร คือเรื่อง The Babadook ที่ตลอดทั้งเรื่องผู้ชมอาจได้พบปิศาจร้ายไม่บ่อยครั้ง แต่จะพบความตึงเครียดและบรรยากาศหม่นหมองน่ากลัวตลอดทั้งเรื่องแทน ธนพล เขาวนวิวานิชย์ (2558:127) กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ว่า “หากคาดหวังจากดั่งแช่ดั่งโยง หนังสือนี้ไม่มีให้ สิ่งที่เราจะได้เห็นคือความเก่งกาจในการสร้างบรรยากาศชวนอกสั่นขวัญแขวน อาร์ตไดเรคชั่นที่คุมโทนสีน้ำเงินซีดๆ เข้ากันได้ดีกับบรรยากาศบ้านอับทึบ แสงแดดส่องไม่ถึง บรรยากาศน่าขนพองสยองเกล้าในแบบที่ต่างจากหนังสือดั่งแช่ที่ทำออกมาช่วงนี้”

3 การผสมแ่งมุมทางจิตวิทยาเข้ากับเรื่องเหนือธรรมชาติ

โดยปกติภาพยนตร์สยองขวัญมักแยกเรื่องจิตวิทยาออกจากเรื่องราวเหนือจริง โดยภาพยนตร์ส่วนใหญ่ มักเน้นไปแนวทางใดแนวทางหนึ่งเสมอ แต่สำหรับภาพยนตร์ Post Horror มักนิยมนำเอาสองสิ่งนี้มาผสมผสานกันไว้ในเรื่องเดียวกัน จนกระทั่งเกิดเป็นรหัสชาติประจำของภาพยนตร์กลุ่ม Post Horror ไป โดยปรากฏชัดมากในเรื่อง The Babadook ที่สร้างชื่อเสียงจากการผสมเรื่องราวลึกลับเหนือจริงเข้ากับเรื่องราวของตัวละครที่มีปัญหาด้านจิตใจ จนกลายเป็นภาพยนตร์ที่ผู้ชมต้องตีความอย่างกว้างขวาง Valerie Wong (2558:98) กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ว่า “The Babadook ไม่ใช่หนังผีสยองขวัญทั่วไปอย่างที่เราคาดคิดสักนิด นั่นเป็นสิ่งที่ต้องชื่นชมว่าเจนนิเฟอร์ เคนต์ (Jennifer Kent) ผู้กำกับและผู้เขียนบทชาวออสเตรเลียได้ผสมผสานตำนานปิศาจแห่งราตรีเข้ากับจิตวิทยาของมนุษย์ได้อย่างน่าทึ่ง” สอดคล้องกับที ประวิทย์ แต่งอักษร (2557:68) ได้กล่าวถึงเรื่อง The Babadook ไว้ในทำนองเดียวกันว่า “ดูเหมือนมันจะใช้สเปเชียลเอฟเฟกต์ อย่างกระหน่ำกระหน่ำและเท่าที่จำเป็น แต่กลับไม่มีผลต่อการสร้างบรรยากาศที่น่าหวาดผวา และการนำเสนอฉากที่ชวนให้ออกสั่นขวัญแขวน ผู้ชมเหมือนไม่ได้เพียงแค่เฝ้าติดตามตัวละครที่ประสาทเสียและเส้นประสาทใกล้ขาดฝั่งเพียงลำพังที่ละน้อย มันเหมือนกับเรากำลังดำดิ่งลงไปในโลกของความเสียดสีและวิกลจริตอย่างชนิดไม่มีแรงขัดขึ้น และตกอยู่ในภาวะเดียวกับตัวละคร”

ภาพยนตร์เรื่อง The Witch คืออีกหนึ่งเรื่องที่มีการผสมแ่งมุมทางจิตวิทยาเข้ากับเรื่องราวเหนือจริงได้อย่างได้ผลมาก หรืออาจกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า เรื่อง The Witch นั้นนับว่าโดดเด่นด้านจิตวิทยามากกว่าการนำเสนอเรื่องราวเหนือจริงก็ว่าได้ เพราะเรื่องราวในภาพยนตร์มักถูกวิเคราะห์ว่า การล่าแม่มดในภาพยนตร์ไม่ได้น่ากลัวเท่าความตึงเครียดระหว่างสมาชิกในครอบครัวที่คอยเอาแต่กล่าวโทษกันและกัน ซึ่งเมื่อภาพยนตร์ออกฉาย ได้ถูกวิพากษ์อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะด้านมุมทางจิตวิทยา ซึ่งนักวิจารณ์จำนวนมากต่างยกย่องให้เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ที่โดดเด่นด้านการผสมผสานระหว่างเรื่องราวเหนือจริงเข้ากับแ่งมุมทางจิตวิทยา ดังที่ Valerie Wong (2559:28) ได้กล่าวไว้ว่า “The Witch คือหนังสยองขวัญที่ผสมผสานดราม่าทางจิตวิทยาไว้ได้อย่างกลมกลืนและลงตัว”

ภาพยนตร์เรื่อง Hereditary นับ เป็นภาพยนตร์อีกเรื่องที่มีการนำเอาแ่งมุมทางจิตวิทยาของตัวละครมาผสมผสานกับเรื่องราวลึกลับเหนือธรรมชาติได้อย่างกลมกลืน และสามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่เรื่องราวเหนือจริงในภาพยนตร์ได้เป็นอย่างดี บดินทร์ เทพรัตน์ (2562:41) กล่าวถึงภาพยนตร์เรื่อง Hereditary นี้ไว้ว่า “ จุดเด่นของหนังอยู่ที่บรรยากาศกดดันตึงเครียดทั้งเรื่อง บวกกับการสอดแทรกเรื่องราวดราม่าครอบครัวและแ่งมุมทางจิตวิทยา เช่นการล่มสลายของครอบครัว ความรู้สึกผิดบาปและความเศร้า

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

ที่หลอกหลอน การแบกรับตราบาปจากบรรพบุรุษ หนึ่งทำรายได้ทั่วโลก 80 ล้านเหรียญ จากทุนสร้าง 10 ล้านเหรียญ และได้รับเสียงชื่นชมจากนักวิจารณ์อย่างมาก”

4 การเลือกสรรฉากที่เสริมเรื่องราว

ฉากคือพื้นที่ในภาพยนตร์ที่ปรากฏให้ผู้ชมเห็นตลอดทั้งเรื่อง มากพอกับการปรากฏตัวของนักแสดง ฉากจึงเป็นสิ่งสำคัญที่นักผลิตภาพยนตร์ต้องตระหนักถึงเป็นสิ่งแรกๆ เมื่อคิดจะผลิตภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง สำหรับภาพยนตร์ Post Horror มักจะเลือกฉากที่ช่วยสร้างบรรยากาศตึงเครียดและน่าหวาดกลัวให้แก่ตัวละคร เช่นหากเป็นฉากภายใน (Interior) นักออกแบบงานสร้างจะเลือกประดิษฐ์บ้านที่เสริมความน่ากลัวให้แก่เรื่องราว ฉากบ้านที่ถูกออกแบบมาเพื่อสร้างความตึงเครียดอย่างโดดเด่น คือฉากในเรื่อง The Babadook ซึ่งเอกราช มอญวัตร (2557:83) ได้ถ่ายทอดบทสัมภาษณ์ของอเล็กซานเดอร์ จูฮาส (Alexander Juhasz) ผู้ออกแบบงานศิลปกรรมในภาพยนตร์เรื่องนี้ไว้ว่า “เป้าหมายของเราคือการทำให้นักแสดงเรื่องนี้รู้สึกว่ามีสไตลิสต์ ไม่ใช่แบบภาพยนตร์เรื่องอื่นที่ทุกอย่างดูสมจริงตามปกติแบบบ้านทั่วไป เราต้องการทำมันออกมาให้ดูจิตๆ มีความเป็นดรามามากขึ้น เพราะเรื่องนี้คือหนังแนวไซโค ที่เป็นเรื่องราวของผู้หญิงคนหนึ่งที่กำลังตกอยู่ในสภาวะประสาท ดังนั้นบ้านที่เธออยู่ต้องสะท้อนตัวตนภายในของเธอออกมาให้ได้ ทั้งเฟอร์นิเจอร์ที่เลือกใช้ และสไตล์ในการแต่งบ้านของเธอ”

The Witch คือภาพยนตร์อีกเรื่อง ที่สามารถถ่ายทอดบรรยากาศโดยรวมของเรื่องให้น่าหวาดกลัวอย่างยิ่ง โดยภาพยนตร์มีการเลือกสรรฉากและการออกแบบงานสร้างภาพยนตร์ได้อย่างยอดเยี่ยมจนทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นที่จดจำของผู้ชม ไบโอสโคป (2559:60) ถ่ายทอดบทสัมภาษณ์ของผู้กำกับภาพยนตร์โรเบิร์ต เอ็กเกอร์ส ในประเด็นดังกล่าวไว้ดังนี้ “เราถ่ายทอดธรรมชาติให้ดูชั่วร้าย ด้วยการเลือกโลเคชันที่เห็นแนวป่าสนสูงชะลูด ออกแบบให้บ้าน ให้อยู่ใต้เงื้อมเงาของทิวสน ให้คนดูเห็นภาพบ้านที่ถูกป่าโอบล้อม เพื่อให้รู้สึกเหมือนว่า ธรรมชาติกับปีศาจชั่วคือสิ่งเดียวกัน และใช้ธรรมชาติภายนอกเป็นตัวกระตุ้นจิตใจมนุษย์ ทั้งกับตัวละคร และกับคนดู” ทรงพล (2560:121) กล่าวถึงฉากในเรื่อง The Witch ไว้ว่า “เย็นเยือก หลอกหลอนและชวนหวาดผวา ภายใต้ทรัพยากรอันจำกัด ทั้งตัวละคร โลเคชันการถ่ายทำ การดำเนินเรื่องที่เนิบช้า แต่เน้นบรรยากาศชวนสงสัยตลอดเวลา”

5 การถ่ายภาพที่ประณีตบรรจง

ภาพยนตร์เป็นสื่อที่อาศัยภาพเป็นเครื่องมือเล่าเรื่อง ซึ่งภาพยนตร์ทุกแนวทางล้วนต้องพึ่งพาผู้กำกับภาพที่สามารถถ่ายภาพได้อย่างมีคุณภาพ เช่นเดียวกับภาพยนตร์ Post Horror ที่ใส่ใจกับรายละเอียดการถ่ายภาพมาก จนภาพยนตร์บางเรื่องเข้าขั้นเป็นงานศิลปะที่ประณีต สมควรถูกนำมาศึกษาอย่างละเอียด เช่นเรื่อง Hereditary (2018) ที่มีการถ่ายภาพอย่างประณีตบรรจง มีการจัดองค์ประกอบภาพยนตร์อย่างสมบูรณ์พร้อม สังเกตได้จากฉากเปิดเรื่องที่มีการถ่ายทำฉากบ้านจำลองผสมกับภาพบ้านจริงได้อย่างน่าทึ่ง จนกลายเป็นภาพยนตร์ที่มีการถ่ายทำฉากเปิดเรื่องได้อย่างน่าจดจำมากที่สุดเรื่องหนึ่ง ซิงแฮมิลค์ (2561:20) กล่าวถึงงานด้านภาพอันโดดเด่นของเรื่อง Hereditary ไว้ดังนี้ “ผู้กำกับภาพคนเก่ง พาเวล โปกอร์เซลสกี (Pawel Pogorzelski) จะใช้สไตล์ภาพ การแพนภาพอย่างช้าๆ จากมุมกล้องแปลกๆ ท่ามกลางแสงที่ดูเศร้าหมอง” ซึ่งการถ่ายภาพลักษณะข้างต้นนอกจากเล่าเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยังเสริมอารมณ์ซึมเศร้าเข้ากับเนื้อหาของภาพยนตร์อย่างมาก ซึ่ง Walalee (2561:60) ได้กล่าวชื่นชมการถ่ายภาพในภาพยนตร์เรื่อง Hereditary ไว้ว่า “ผู้กำกับภาพยนตร์ อารี แอสเตอร์ (Ari Aster) มีความสามารถในการนำเอาเทคนิคการเล่นกับอารมณ์การใช้ภาพและการสร้างตัวละครที่ประณีตในแบบฉบับของหนังสยองขวัญยุคหกศูนย์และเจ็ดศตวรรษมาปรับให้เป็นสมัยใหม่ แต่ยังคงคารวะสไตล์ในแบบเดิมได้อย่างน่าชื่นชม”

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

ขณะที่ภาพยนตร์อีกเรื่องที่มีการถ่ายภาพอย่างโดดเด่นมากคือเรื่อง *It Follows* ที่มักมีการถ่ายภาพมุมกว้างเพื่อสร้างบรรยากาศเว้งว้างและกดดันตัวละครที่หวาดกลัวต่อการปรากฏตัวของสิ่งลึกลับ ขณะเดียวกันมักมีการถ่ายทำแบบต่อเนื่อง (Long Take) เพื่อสร้างความสมจริงและระทึกใจ จนการถ่ายทำของภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นที่โจษขานกันทั่วไปถึงความสดใหม่ในการนำเสนอของภาพยนตร์ ซึ่ง กัลปพฤกษ์ (2559:146) วิจารณ์ถึงเรื่อง *It Follows* ไว้ว่า “ผู้กำกับได้เล่าผ่านงานการกำกับภาพและบรรยากาศที่สดใหม่ร่วมสมัย ด้วยการใช้เลนส์มุมกว้าง และการหยุดวางสัญลักษณ์เชิงสีช่อนัย ก็ยังทำให้ *It Follows* เป็นงานที่ผสมผสานมิติแห่งความเก่าใหม่ได้อย่างแปลกต่างและลงตัว ความช่างคิดช่างจินตนาการในเชิงการเล่าของหนังเรื่องนี้ทำให้มันมีประเด็นที่ชวนให้ถกเถียงหาคำอธิบาย” เช่นเดียวกับที่ ศรีนทร์ ดันติเมธ (2558:82) ได้กล่าวถึงเรื่อง *It Follows* ว่า “มันเป็นหนังที่สวยงามกว่าหนังของขวัญยุคใหม่ที่ชอบเอาเลือดมาละเลงใส่หน้า หนังเรื่องนี้เรียบง่ายและมีชั้นเชิงการถ่ายภาพที่ยอดเยี่ยม หนังไม่ได้พยายามทำให้ผู้ชมขะเขย่ง แต่ขายตัวละครที่ดูสมจริงท่ามกลางความเงิบอันน่าสะพรึง ผู้ชมทำความเข้าใจตัวละครผ่านการกระทำ สีหน้า แววตาของพวกเขา โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยบทพูด”

สำหรับภาพยนตร์อีกเรื่อง ที่มีการถ่ายทำภาพยนตร์อย่างโดดเด่น คือเรื่อง *It Comes at Night* โดยภาพยนตร์เรื่องนี้ มีการถ่ายทำโดยใช้แสงน้อย และเน้นบรรยากาศธรรมชาติอันสมจริง จนทำให้งานด้านภาพสามารถส่งเสริมการดำเนินเรื่องได้อย่างน่าติดตาม Valarie Wong (2560:34) กล่าวถึงการถ่ายภาพในเรื่องนี้ไว้ว่า “งานด้านภาพนั้นส่งเสริมความน่ากลัวของเรื่องได้อย่างดี โทนอารมณ์ที่เขาเลือกใช้อิงกับแสงเพียงน้อยนิดที่มีในเรื่อง ไม่ว่าจะจะเป็นตะเกียงยามค่ำคืน หรือแสงไฟฉายจากกระบอกปืน การใช้แสงธรรมชาติจากป่าที่ส่องรำไรผ่านใบไม้ ช่วยสร้างบรรยากาศที่สมจริงโดยไม่ต้องประดิษฐ์อะไรมาเลย แต่สร้างความกดดันน่าขนลุกได้เป็นอย่างดี”

สรุปผล

ภาพยนตร์สยองขวัญ Post Horror ก็เหมือนภาพยนตร์กลุ่มอื่นๆ ที่ต้องมีการคลี่คลายหรือปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องไปกับการปรับตัวทางสังคม เพราะหากภาพยนตร์กลุ่มใดๆ หยุดนิ่งอยู่กับที่ ไม่ปรับกลวิธีการนำเสนอหรือเนื้อหาให้สอดคล้องไปกับสังคม ทำที่สุดภาพยนตร์กลุ่มนั้นก็อาจสูญเสียความนิยม และต้องยุติบทบาทของตนเองไปในที่สุด ดังที่ปรากฏในศิลปะการแสดงเพื่อความบันเทิงบางประเภท ที่หมดความนิยมลงไปเพราะสังคมเคลื่อนไปข้างหน้า แต่ศิลปะการแสดงชนิดนั้นขาดการปรับตัวที่เหมาะสม สุดท้ายอาจดำรงอยู่ได้ก็โดยต้องอาศัยการอนุรักษ์จากทางราชการเท่านั้น

สำหรับผลการศึกษาวិเคราะห์ ภาพยนตร์ Post Horror ทั้งหมดได้เผยให้เห็นว่า ภาพยนตร์กลุ่มนี้มีการปรับตัวได้อย่างน่าชื่นชม ทั้งในเชิงเนื้อหาที่มีการนำเสนอแก่นความคิดที่สะท้อนสังคม และเชิงกลวิธีการนำเสนอที่สดใหม่ และมีความประณีตบรรจง ทั้งที่ใช้งบประมาณการผลิตอันจำกัดเท่านั้น แต่ก็สามารถสร้างผลตอบแทนที่เป็นบวกมากมาย กระทั่งทำให้ภาพยนตร์กลุ่ม Post Horror กลายเป็นภาพยนตร์ที่โดดเด่นแห่งยุคร่วมสมัย และสามารถดำรงอยู่ในกระแสความนิยมของประชาชนได้อย่างต่อเนื่องยาวนาน

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

บรรณานุกรม

- กฤษฎา กฤษณะเศรณี (2551) **เปิดตำนานหั่นสยอง**. กรุงเทพฯ : แมวแก้ว.
- [Kissada Kissanaseranee. (2008) **the Legend of The Slasher**. Bangkok : Maewkwak.]
- กัลปพฤกษ์ (2559) "It Follows" **ฟิล์มแม็กซ์**. 9, (104) (กุมภาพันธ์) หน้า 146
- [Kalpapruk. (2016) "It Follows" **Filmax**. 9,(104) (February) p146]
- เขม ธาระวานิช (2560) "The Witch" **สตาร์พิกส์**. 52, (884) ธันวาคม. หน้า 117
- [Khem Tharawanich.(2017) "The Witch" **Starpics**. 52, (884) December, p117]
- ฉัตรเกล้า (2561) "จอร์แดน พีด แห่ง Get Out" **เอนเตอร์เทน**. (1248) (15-31 มกราคม) หน้า 41
- [Chatkao.(2018) "Jordan Peele of Get Out " **Entertain**. (1248) (January 15-31),p41]
- ชิงเชามิลค์ (2561) "Hereditary" **เอนเตอร์เทน**. 38, (1258) (15-30 มิถุนายน) หน้า20
- [Chingchaomilk. (2018) "Hereditary" **Entertain**. 38, (1258) (June, 15-30),p20]
- ดาวุธ ศาสสนพิทักษ์ (2558) "R.I.P.Wes Craven" **ไบโอสโคป**. (165) (ตุลาคม) หน้า65
- [Dawuth Sassanapitak. (2015) "R.I.P.Wes Craven" **Bioscope**. (165) (October), p65]
- ดาวุธ ศาสสนพิทักษ์ และชาอี (2558)"Horror is the New Black" **ไบโอสโคป**. (165) (ตุลาคม) หน้า45
- [Dawuth Sassanapitak and Chaithee. (2015) "Horror is the New Black" **Bioscope**. (165) (October), p45]
- ทรงพล (2560) "Best of the Year 2017" **สตาร์พิกส์ สเปเชียล Yearbook 2017**. กรุงเทพฯ : เอส.เค.เอส. อินเทอร์เน็ต. หน้า 121 [Songpol. (2017) "Best of the Year 2017" **Starpics Special Yearbook 2017**. Bangkok : S.K.S Inter Print. p121]
- ธนพล เซาว์วานิชย์ (2558) "Best of the Year 2014" **สตาร์ พิกส์สเปเชียล Yearbook 2014** .กรุงเทพฯ : เอส.เค.เอส.อินเทอร์เน็ต. หน้า 127 [Thanapol Chaowanich.(2015) "Best of the Year 2014" **Starpics Special Yearbook 2014**. Bangkok : S.K.S Inter Print. p127]
- บดินทร์ เทพรัตน์ (2562) "Midsommar" **สตาร์พิกส์**. 55, (902) (กรกฎาคม) หน้า 41
- [Bordin Teprat.(2019) "Midsommar" **Starpics**. 55, (902) (July) p41]
- ประวิทย์ แต่งอักษร (2557) "The Babadook" **ฟิล์มแม็กซ์**. 8, (89) (พฤศจิกายน), หน้า 68
- [Prawit Tangagsorn. (2014) "The Babadook" **Filmax**. 8, (89) (November), p68]
- ปราชญ์ เต็มวิทยารัตน์ (2558) "World Cinema" **Bioscope**. (158) (มีนาคม) หน้า 33 [Prach Temvittayathorn (2015) "World Cinema" **Bioscope**. (158) (March), p33]
- วาริน (2561) "Oscar2018" **สตาร์พิกส์**. 52, (887) (มีนาคม) หน้า76
- [Warin (2018) "Oscar2018" **Starpics**. 52, (887)(March), p76]
- ศรินทร์ ตันติเมธ (2558) "It Follows"**ฟิล์มแม็กซ์**. 8,(96) (มิถุนายน) หน้า82
- [Sarin Tantimeth. (2015) "It Follows" **Filmax**. 8,(96) (June), p82]
- สุภางค์ ศรีเสริมเกียรติ (2561) "In Theatre" **สตาร์พิกส์**. 50, (885) (มกราคม) หน้า58
- [สุภางค์ ศรีเสริมเกียรติ (2561) "In Theatre" **Starpics**. 50,(885) (January), p58]
- เอกราช มอญวัตร (2557) "The Babadook" **สตาร์พิกส์**. 49 (845) (กันยายน) หน้า83
- [Akeratch Mornwat.(2016) "The Babadook" **Starpics**. 49 (845) (September), p83]

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

- “It Comes at Night” (2560) **สตาร์พิกส์**. 52, (879) (กรกฎาคม), หน้า34
 [“It Comes at Night” (2017) **Starpics**. 52, (879) (July) ,p34]
- Walalee (2561) “Hereditary” **สตาร์พิกส์**. 52, (889) (มิถุนายน) หน้า 60 [Walalee (2018)
 “Hereditary” **Starpics**. 52, (889) (June), p60]
- “The Witch” (2559) **ไบโอสโคป**. (173) (มิถุนายน) หน้า60 [“The Witch” (2016) **Bioscope**.
 173 (June), p60]
- Valerie Wong (2558) “The Babadook” **สตาร์พิกส์**. 50 , (849) (มกราคม) หน้า 98 [Valerie Wong (2015)
 “The Babadook” **Starpics**. 50 (849) (January), p98]
- Valerie Wong (2559) “The Witch” **สตาร์พิกส์**. 51 (863) (มีนาคม) หน้า 28 [Valerie Wong (2016)
 “The Witch” **Starpics**. 51 (863) (March), p28]
- Valarie Wong. (2560) “Get Out” **สตาร์พิกส์**. 52, (876) (เมษายน) หน้า 27 [Valarie Wong (2017)
 “Get Out” **Starpics**. 52, (876) (April), p27]
- Corrigan, Timothy and White, Patricia. (2004) **The Film Experience**. Boston : Bedford / St. Martin's.
- Dancyger, Ken and Rush, Jeff (2002) **Alternative Script Writng**. Boston : Focal Press.